Andge nougi nattukkene
Kudas pian kallile menemä
Selle suurele susele
Rattaskaulale karule
Imewälle Ilwekselle
Lühükkäne waibukkane
Pisukka palagukkane
Sääred säñista näiwad
Koiwed kalli wuode-esta. —

Els, Waagiströmmi.

Laulud löppewad juba wähäseks
ja jääwad nönda kesiseks,
nüüd panen seie mis aga kuulen
olge head ja lahuttage ise
lambad sikkudest, ja hodrad
haganattest wälja.

Wanu, toukki (pruukki)

1. Ennewanast oli Joululks
üks leib Joulu leiwäks.
Sie tuodi Joululauppä ehtu
lauwale, ja wiedi pääle kolme=
kuninga lauwalt ouwe kammari
kirstu, kust Jüripäiwä huomigu
ärä tuodi, ja kaikilsest leiwäst
leigatti sarwe pala, (et sarwei
pedä ärä) inimestele ja loomile.
Mones peres süödi pääle kolmekuninga
kohe ärä, wade Joulu aial oli
terwe lauwal, ja küündlä jalg
oli siel pääl kus tä ka küündlä
raswasekski tuli. —

V Wene juures ei tohtind aiguttada.
Wene, ~~ja kaks~~ juures ei tohtind
kennegi nelje jalgaste ega